

- 1) przyznano na rzecz rad narodowych nowe źródła dochodów,
- 2) nastąpiło niezależnie od rad narodowych zwiększenie lub zmniejszenie dochodów albo wydatków wskutek zmiany stawek podatkowych, opłat, cen i płac,
- 3) nastąpiło przeniesienie zadań między budżetem centralnym a budżetami zbiorczymi województw lub miast wyłączonych z województw.

3. Rada Ministrów podejmuje uchwały, o których mowa w ust. 2, po wysłuchaniu opinii prezydiów zainteresowanych wojewódzkich rad narodowych lub rad narodowych miast wyłączonych z województw.

4. Na wniosek Ministra Finansów, podjęty w porozumieniu z prezydium zainteresowanej wojewódzkiej rady narodowej lub rady narodowej miasta wyłączonego z województwa — Rada Ministrów może ponadto w ciągu roku ustalać udziały w podatku obrotowym od innych przedsiębiorstw, niż ustalono na podstawie przepisu ust. 1, a także dokonywać zmian w tych udziałach.

Art. 11. 1. Wojewódzkie i powiatowe rady narodowe oraz rady narodowe miast podzielonych na dzielnice ustalają w uchwałach budżetowych na rzecz rad narodowych niż-

szego stopnia udziały w dochodach budżetu centralnego, o których mowa w art. 10 ust. 1 i 4.

2. Wojewódzkie i powiatowe rady narodowe oraz rady narodowe miast podzielonych na dzielnice mogą w ciągu roku wprowadzać zmiany udziałów w dochodach budżetu centralnego z zachowaniem przepisów art. 10 ust. 2—4.

3. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio do zmian udziałów w dochodach własnych rad narodowych — ustalanych zgodnie z przepisami art. 4 ust. 2 i 3, art. 5 ust. 2 i 3, art. 6 ust. 3, art. 8 oraz art. 9 ust. 2.

Art. 12. 1. Ustawa budżetowa może wprowadzić na okres budżetowy udziały budżetu centralnego w niektórych dochodach wojewódzkich rad narodowych i rad narodowych miast wyłączonych z województw.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do uchwał budżetowych wojewódzkich i powiatowych rad narodowych oraz rad narodowych miast podzielonych na dzielnice.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1959 r.

Przewodniczący Rady Państwa: *A. Zawadzki*
Sekretarz Rady Państwa: *J. Horodecki*

215

U S T A W A

dnia 1 lipca 1958 r.

o rozliczeniach pieniężnych jednostek gospodarki uspołecznionej.

Art. 1. 1. Jednostkami gospodarki uspołecznionej w rozumieniu ustawy są:

- 1) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa państwowe;
- 2) spółki, w których Państwo, instytucje lub przedsiębiorstwa państwowe posiadają udział wynoszący co najmniej 50% kapitału zakładowego;
- 3) organizacje spółdzielcze.

2. Przepisy ustawy dotyczące jednostek gospodarki uspołecznionej odnoszą się również do organizacji politycznych, zawodowych i społecznych.

Art. 2. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są do:

- 1) gromadzenia swoich środków pieniężnych na rachunku (rachunkach) we właściwym banku lub spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej;
- 2) przeprowadzania rozliczeń pieniężnych za pośrednictwem tego rachunku (rachunków), o ile przepisy wydane na podstawie ustawy nie stanowią inaczej.

Art. 3. Jednostki gospodarki uspołecznionej przeprowadzają wzajemne rozliczenia w formie bezgotówkowej, z wyjątkiem przypadków, które określi Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami w drodze rozporządzenia.

Art. 4. 1. Rozliczenia między jednostkami gospodarki uspołecznionej a jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osobami fizycznymi mogą być przeprowadzane w formie

gotówkowej lub bezgotówkowej stosownie do umowy stron z zastrzeżeniem wynikającym z ust. 2.

2. Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami może w drodze rozporządzenia określić przypadki, w których rozliczenia pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej z jednostkami gospodarki nie uspołecznionej i osobami fizycznymi będą przeprowadzane w formie bezgotówkowej.

3. Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami określi w drodze rozporządzenia rodzaje dokumentów, na podstawie których bank będzie wykonywał dyspozycje pieniężne jednostek gospodarki uspołecznionej na rzecz jednostek gospodarki nie uspołecznionej, osób fizycznych i uspołecznionych sklepów komisowych.

Art. 5. Minister Finansów w porozumieniu z właściwymi ministrami ustala w drodze rozporządzenia zasady gospodarki kasowej jednostek gospodarki uspołecznionej.

Art. 6. Jednostki gospodarki uspołecznionej mogą udzielać zaliczek na poczet dostaw, robót i usług jedynie w przypadkach i na warunkach ustalonych przez Radę Ministrów. Rada Ministrów może swoje uprawnienia w tym zakresie przekazać poszczególnym ministrom, działającym w porozumieniu z Ministrem Finansów.

Art. 7. 1. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są do uiszczenia zapłaty za wykonane dostawy, roboty

i usługi w ciągu 5 dni roboczych od daty otrzymania dokumentów rozliczeniowych. Jeżeli do chwili otrzymania dokumentów rozliczeniowych zamawiający nie odebrał dostawy, termin ten biegnie od daty odbioru dostawy lub roboty (usługi) w sposób i w terminach ustalonych umową. Jeżeli w umowie nie określono terminu odbioru, wówczas za termin odbioru uważa się termin otrzymania świadczenia.

2. Terminy określone w ust. 1 mogą być przez strony w drodze umowy skrócone, a jeżeli dostawcą (wykonawcą) jest jednostka gospodarki nie uspołecznionej — również przedłużone.

3. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami określi w drodze rozporządzenia formy rozliczeń pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej za dostawę, roboty i usługi. Jeżeli dana forma rozliczeń tego wymaga, Minister Finansów może w tym rozporządzeniu ustalić inne terminy zapłaty niż przewidziane w ust. 1 i 2.

4. W razie nieuiszczenia zapłaty w terminie określonym w ust. 1—3 płatnik obowiązany jest zapłacić dostawcy (wykonawcy) odsetki za zwłokę w wysokości 12% w stosunku rocznym, jeżeli umowa nie przewiduje kar za zwłokę z tego tytułu.

Art. 8. 1. Tytuły egzekucyjne (sądowe, arbitrażowe, administracyjne) bank pokrywa w kolejności ich wpływu z rachunku jednostki gospodarki uspołecznionej bez względu na jej dyspozycje i przed wszystkimi innymi płatnościami.

2. Przepis ust. 1 nie narusza praw wierzycieli do dochodzenia ich roszczeń objętych tytułami egzekucyjnymi w drodze egzekucji.

Art. 9. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane są na żądanie banku lub spółdzielni oszczędnościowo-po-

życzkowej do przedkładania niezbędnych dowodów oraz udzielania wyjaśnień co do wypełnienia obowiązków wynikających z ustawy lub rozporządzeń na jej podstawie wydanych.

Art. 10. Minister Finansów w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami może w uzasadnionych przypadkach zwolnić poszczególne jednostki gospodarki uspołecznionej lub kategorie takich jednostek od niektórych obowiązków wynikających z ustawy, a jednostki wymienione w art. 1 ust. 2 także od wszystkich obowiązków wynikających z ustawy.

Art. 11. 1. Kierownik, członek zarządu, główny (starszy) księgowy lub inny pracownik jednostki uspołecznionej winny naruszenia przepisów art. 2, 3, 4 ust. 2, art. 5 lub 6 ustawy lub przepisów na ich podstawie wydanych — podlega karze grzywny do 3.000 zł.

2. Orzekanie następuje w trybie przepisów o orzecznictwie karno-administracyjnym.

3. Postępowanie wszczyna się na wniosek banku, spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej, właściwego organu Najwyższej Izby Kontroli lub organu kontroli i rewizji finansowej.

Art. 12. Tracą moc przepisy ustawy z dnia 1 lipca 1949 r. o obowiązku uczestniczenia w obrocie bezgotówkowym (Dz. U. z 1949 r. Nr 41, poz. 294 i z 1950 r. Nr 44, poz. 402).

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: **A. Zawadzki**
Sekretarz Rady Państwa: **J. Horodecki**

216

USTAWA

z dnia 1 lipca 1958 r.

o zmianie dekretu o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych

Art. 1. W dekrete z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. Nr 16, poz. 59 i z 1956 r. Nr 41, poz. 187) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
„1. Przepisy dekretu stosuje się do pracowników, bez względu na charakter ich stosunku służbowego, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” oraz w określonych przez Prezesa Rady Ministrów komórkach organizacyjnych Ministerstwa Komunikacji.”;
- 2) art. 3 skreśla się;
- 3) w art. 13 ust. 2 skreśla się pkt 5;
- 4) art. 15 otrzymuje brzmienie:
„Art. 15. Za wykroczenia służbowe nakłada się następujące kary dyscyplinarne:
1) upomnienie;
2) nagana;
3) potrącenie części uposażenia do wysokości 10% uposażenia za okres nie dłuższy niż 3 miesiące;

4) przydzielenie na okres nie dłuższy niż 3 miesiące do pracy na niższym stanowisku i w grupie uposażenia przywiązanej do tego stanowiska, nie niższej jednak niż o dwie grupy od grupy posiadanej;

5) pozbawienie prawa do dodatku za wysługę lat na okres do jednego roku;

6) obniżenie uposażenia o jedną grupę;

7) obniżenie uposażenia o jedną grupę z równoczesnym obniżeniem stanowiska na bezpośrednio niższe;

8) zwolnienie dyscyplinarne ze służby.”;

5) art. 16 otrzymuje brzmienie:

„Art. 16. 1. Kary dyscyplinarne wymierzają komisje dyscyplinarne i odwoławcze komisje dyscyplinarne po przeprowadzeniu postępowania dyscyplinarnego.

2. Kary dyscyplinarne wymienione w art. 15 pkt 1, 2, 3 i 4 mogą również wymierzać określone przez Ministra Komunikacji zwierzchnicy służbowi.